

Kötelező felolvasási részletek 2025

1. korcsoport

Nagyapám befordult a konyhába, kezében egy gyönyörű, frissen fonott, sugárral ellátott karikásostorral, nyelébe belevésve az én nevem. Nem akartam hinni a szememnek. Csak talán álmodom? Ez nem lehet igaz. Megszólaltam:

- Nagy, csípjen meg. Nem tudom, álmodok-e vagy ez a valóság?

Szívembe könnyedség, szememben könnyek, csak dadogva tudtam kimondani:

- Köszönöm szépen.

Azért a papa hozzáfűzte a maga szigorával:

- Következőleg ha szólok, akkor tessék szót fogadni!

Boldogan indultam haza és a vadonatúj ostort csattogtatva mentem végig az utcákon. Boldogan, mert olyan valamim volt, ami senki másnak. Nagyapám keze által készített karikásustor.

Csápai Lilien A karikásustor (2025/134- 136. old.)

2. korcsoport

Az egyik hétfélig napon, a papám egy átmúlatott éjszaka után, hajnalban, fél négy körül ért haza. Csendesen megmosakodott, majd lefekvéshez készülve leült az ágy szélére. Alig helyezkedett el, hogy kipihenje „fáradalmait”, a dédipapám megszólalt:

- Na, fiam, látom már fel is keltél, akkor öltözz és induljunk kaszálni!

Dédnagyapám nagyon szigorú ember volt, nem lehetett neki ellent mondani, így papám kénytelen volt felkelni és öltözni. Szó nélkül, engedelmesen tette, mert nagyon tisztelte és szerette az apját.

Tóth Vivien: Hogyan nem tanult meg úszni a dédipapám...(2025/444-445.old.)

3. korcsoport

A nagyanyja vitte magával egy balettelőadásra. A jegypénztáros kikelt magából, na de kérem, ez nem bábszínház, hangos kisbabáknak itt nincs helye. Vali kihúzta magát, úgy kapaszkodott a nagyanyja kezébe. Szelíd asszony volt a nagy, csak halkán bizonygatta, hogy az unokája már hároméves, csak vékonyka teremtés, de okos, nagy lány, nem fog zajt csapni. Végül beengedték. Amikor felgördült a függöny, és az első táncosok megjelentek, Vali a szájára tapasztotta a kezét, nehogy felsikkantson a gyönyörűségtől. Végig csendben volt, szívében viszont felordított a vágy, én is ezt akarom csinálni! Oda tartozom! Anyja, aki legidősebb lányát mindennél jobban imádta, nem tudott ellenállni a ragyogó szemecskének, a könnyörgő cincogásnak.

Varga Petra: Balettcipő (2025/469-472.old.)

4. korcsoport

Jancsi február végén érkezett vissza a birtokra nagyanyámhoz és a kis Dorkához. Mindenki életben volt és csak ez számított. Újrakezdték. Azt mesélik róla, és magam is úgy emlékszem, nagyon csendes, visszahúzódó ember volt. Ritkán beszélt, akkor sem sokat. Talán szégyellte, hogy annak idején nem volt elég bátor és egy csöppnyi padlásszobában bujkált, míg mások az életüket áldozták fel? A történetét én is felnőttként ismertem meg, amikor ő már rég nem élt. Sajnálom. Sajnálom, mert elmondtam volna neki, hogy nincs miért szégyenkeznie. Elmondtam volna, hogy a hősök nem mindig a harctéren születnek, olykor bizony egy szűk padlásszobában.

Majoros Erika: Papi (2025/292-295.old.)